

INKERINSUOMALAISET

Nuoret hakivat tietotaitoa

Motivaatio sosiaaliseen menestykseen –koulutuksesta

Raudun männyt Karjalan kannaksella eivät pystyneet kuvittelemaan, että niiden runkoja käytettäisiin opetustelaineinä: jokaiseen mäntyyyn oli kiinnitetty ryhmätyönä tehty lista sosiaaliseen menestykseen liittyvistä näkemyksistä.

Suomalaiset ja inkeriläiset leiriläiset pohtivat: mikä on sosiaalinen menestys ja millainen ihminen on sosiaalisesti menestynyt? Jokaisen mäntyn ympärillä seisoi leiriläisiä, yksikään mielipide ei jäänyt huomaamatta. Tällä tavalla alkoi Motivaatio-koulutus.

Koulutus on osa suunnittelemaani ”Motivaatio sosiaaliseen menestykseen” -koulutuskokonaisuutta, jonka ensimmäistä osaa ”Tavoitteena menestyvä nainen” olen pitänyt asuessani vielä Venäjällä. Samaa hanketta kehitettiin Inkerikeskuksessa.

Nyt on vuorossa ”Tavoitteena menestyvä nuori”, jonka päämääränä on lisätä nuorten motivaatiota sosiaaliseen menestykseen sekä tarjota valmiudet kohdata mahdolliset ristiriidat työsuhteissa ja sosiaalisissa suhteissa.

Ennen leiriä pidetystä haastattelusta, joka tapahtui lukioiden ja korkeakoulujen päättämiskäynnillä, ilmeni nuorten epävarmuus tulevaisuutta kohtaan: pelko tulevaa armeijaan menoa kohtaan, mahdollisuuksia rajoittava vakava sairaus tai perheen vahva vaikutus nuorten valintoihin.

Jos nuorilla oli kesätyöpaikka tai sivutyö he pitivät epävarmana sen jatkoa. Tai esimerkiksi se, että unelmat ja todellisuus eivät ole kohdanneet ammatinvalinnassa. Tässä on pakko huomioda, että haastateltavia oli enem-

Tavoitteena menestyvä nuori -projektin osanottajat opiskelivat kesäleirillä Karjalan kannaksella.

Koulutuksen päämääränä oli lisätä nuorten motivaatiota sosiaaliseen menestykseen.

män kuin leiriin päässeitä.

Menestyksen koulutuksessa puhuimme arvoista, sosiaalisesta menestyksestä. Pohdimme sosiaalisesti menestyneen ihmisen ominaisuuksia ja saavutuksia. Niillä molemmilla on tärkeä sija sosiaalisen menestyjän profiilissa.

Uuden työn tai opiskelupaikan lisäksi motivaatio sosiaaliseen menestykseen on noussut harrastuksienkin kautta, ja harrastuksiin kohdistuu valtavia itsensä toteuttamisen odotuksia.

Opiskelijat kokivat saavuttamisen ilona saavutukset harrastusten parissa, osallistumisen Inkeriläisten juhliin, valokuva-

näyttelyyn, omin käsin kansanpupun ompelamisen, Inkerinmaalla käymisen jne.

Samaan tulokseen olen tullut kouluttajana ”Tarinain Tupa” -projektissa. Tässä projektissa pääsimme vasta alkuun pohties-tusten parissa, osallistumisen Inkeriläisten juhliin, valokuva-

Valitettavasti emme saaneet jatkaa, mutta aiheen tärkeyden nimenomaan aikuisnuorille näkee heidän kirjoitelmistaan. Molempien projektien opiskelijoilla harrastukset ovat nuorille mahdollisuuksia itsensä löytämiseen, kielelliseen kehittämiseen.

”Tavoitteena menestynyt nuori” -hankkeen työnhakukoulutuksella pyrin laajentamaan nuorten tietämystä omista mahdollisuuksista ja vahvuuksista, antamaan heille työkaluja liittyen opiskelupaikkojen hankkimiseen ja mahdolliseen työllistymiseen suomenkielisinä.

Pidän onnistuneena Työhaastattelu-roolipeliä, johon liittyy oman osaamisen kartoittaminen ja esilletuominen, kaksikielisyyden korostaminen, tutustumisen hakemusteksteihin ja cv:n ominaisuuksiin.

Roolipelin järjestimme toimisto-oloissa ja videoimme sen. Haastattelijan roolissa toimi Pirkko Hyytiä. Kouluttajana seurasin työhaastattelua, analysoin sen kulkua ja tein huomautuksia.

Työhaastattelu-roolipelin tuloksien arviointilomakkeella mittasin persoonan sisään-/ulospäin kääntyneisyyttä, toiminnan aloitteellisuutta, yhteistyö-/esiintymisvalmiuksia ja motivaation vakuuttavuutta. Yleisarvio oli vaatimattomasta lupaavaan.

Kaksikielisinä oppijamme eivät pysty välttämään monikulttuurisuuden kysymyksiä ja iloitsin heidän aktiivisuuttaan moninaisuuden pohdiskelussa.

Kommunikatiivisen kompetenssin koulutuksessa puhuimme suomalaisesta viestinnästä, esiintymisen muodoista ja tustuumme suomalaisen tapakulttuuriin. Se tuli esiin vierai-

lulla suomalaisen kotiin, mistä saan taas kiittää Pirkko ja Kalevi Hyytiää. Käynnillä oli valtava inhimillinenkin merkitys.

Loppuvaiheessa tutkin motivaatiota, johon sain aineistoa haastattelusta, kyselylomakkeista, Arvot-työstä, roolipelistä, Muutos-pelistä sekä ”Mitä on karsittavaa maailmastani” -keskustelusta.

Omaa aktiivisuutta mitattiin Hand-testillä. Vertailuryhmänä oli TYPO koulutuksessa oleva maahanmuuttajaryhmä.

Onko projektimme vaikuttanut nuoriin? Tässä vaiheessa muutoksista puhuminen on varhaista, koska koulutuksen toinen leiri loppui vasta ja muutoksien seurantaan, ja arviointiin tarvitaan aikaa. Mutta oppijoilla syntyi vahva tarve muutoksiin: lisäkoulutukseen (esim. kirjallisen ilmaisun kurssi, syvempi atk-koulutus), työpaikalla ylenemiseen, työpaikan vaihtoon, epäreilusta ja ilman työsuostusta tehdystä työstä irtisanoutumiseen tai kirjallisen tuotannon lisäämiseen.

Tähän mennessä saadut tulokset (yksi on saanut hyvän työpaikan, oppijoilla lisääntyi uskallus hakea töitä ja tuoda osaaminen esiin) antavat aiheita ajatella projektin positiivista vaikutusta: koulutuksessa saatu tieto palautuu tulevaisuuteen.

Se innostaa osallistujaa tekemään valintoja ja muutoksia elämänsä ja muutosten kautta tapahtuu itseensä kohdistuvien odotusten lunastaminen.

Saivatko oppijamme lisää voimaa elämän tuomista ristiriidoista selviytymiseen? Aika näyttää.

Irina Kapelian

INKERIN KUULUMISIA

Inkerin päivän kansanjuhla urheilun merkeissä

■ Inkerin päivää, joka tänä vuonna osui perjantaihin, Inkerin Liitossa juhlittiin perinteiseen tapaan Toksovan kirkon tontilla lauantaina 6. lokakuuta.

Kello 12 kirkon pihaan kokoontui noin 80 hengen juhla- ja virallisten tervehdyspuheiden jälkeen kaikki (!) osallistuvat saappaanheittokilpailuun, joka järjestettiin kuudessa eri sarjassa.

Kun kilpailu oli kesken kirkon luokse isoilla autoilla saapui hääpari vieraineen. Sulhanen ja morsian innostuivat saappaanheittoon heti ja ensimmäisen kerran elämässäni näin kuinka saapas heitetään hääpuvussa. Hääpari siirtyi sitten kirkkoon ja

pastori Eero Kuukauppi hoiti vihkimistehtävänsä.

Inkerin päivän juhlitukset taas siirtyivät seurakuntataloon. Siellä tarjottiin kahvia ja laulettiin yhdessä Pietarin kuoron kanssa. Kuoron johtaja Olga Konkova kertoi inkerinsuomalaisten syysjuhlista ja kansanperinteistä. Musiikki nostatti juhla- ja tanssimielä mieltä niin, että moni ryhtyi tanssimaan pihalla.

Samana päivänä Rampoon (ven. Lomonosovin) kaupungin päivän juhlissa pidettiin myös IL:n aktiivi Kostja Uljanotshkinin järjestämä urheilupäivä. Sen ohjelmassa oli saappaanheitto, kyykkä ja futis.

Maailmankongressia valmistellaan

■ Suomalais-ugrialaisten kan-

Puhujakorokkeella Valeri Markov maailman ”pääfennougrin”

sojen liike on täyttänyt 15 vuotta ja jatkaa kehitystään. Sen johdolla on neuvottelulautakunta, johon kustakin kansasta on valittu yksi edustaja.

Neuvottelulautakunnan puheenjohtajana on jo monta vuotta toiminut komeja edustava Va-

leri Markov (Komin tasavalta, Venäjä). Ensi vuonna Länsi-Siperian Hanty-Mansiiskissa pidetään suomalais-ugrialaisten kansojen 5. maailmankongressi.

Maailmankongressin valmistelulle oli omistettu 17. - 18. lokakuuta Hanty-Mansiiskissa

pidetty neuvottelulautakunnan kokous. Lautakunnan 26 jäsentä keskusteli kongressin tavoitteista ja menosta.

Kokousväen joukossa olivat inkerinsuomalaisia edustava Aleksanteri Kirjanen ja inkeristen edustaja Olga Konkova. Päätettiin, että suomalais-ugrialaisten kansojen 5. maailmankongressi pidetään 26. - 30.6.2008 ja Pietarista Hanty-Mansiiskiin järjestetään tilauslentovuoro. Tähän lentokoneeseen mahtuu myös pienehkö inkerinsuomalaisten delegaatio.

Vanhustenpäivä Liteinillä

■ Lokakuun alussa Venäjällä vietetään ikäihmisten päivää. Liteinin palvelupisteessä (johtaja Nina Nizova) tänä syksynä sitä

juhlittiin 2. lokakuuta.

Sali oli täynnä päivän sankareita, komeasti puettuina he istuivat pöytien ääressä. Onnittelet lausuiivat IL:n Pietarin osaston puheenjohtaja Vladimir Kokko ja Kolppanan seurakunnan kirkkoherra rovasti Arvo Soittu. Pastori Soittu käy tuossa palvelulaitoksessa usein pitämässä seuroja.

Juhlat jatkuivat suomalaisten ”nuoruuden laulujen” laulamisella, sitten nautittiin pöydän antimista ja katsottiin yhdessä dokumenttifilmiä Inkerinsuomalaiset: kohtalon valinta. Dokumentti liikutti kakkia ja herätti läsnäolijoiden muistelmia, vanhuksillahan on aina paljon kerrottavaa.

Wladimir Kokko
Pietari